

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 234

гр. Благоевград , 25.02.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в закрито заседание на двадесет и пети февруари, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петър Узунов
Членове: Гюлфие Яхова
Александър Трионджиев

като разглежда докладваното от Гюлфие Яхова Въззивно частно гражданско
дело № 20211200500099 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по частна жалба, депозирана от „Ф.П.Т.“ ООД, чрез процесуален представител, против Определение № 90527/22.01.2021г., постановено по гр. дело № 2538/2020г. по описа на Районен съд-Благоевград, с което производството по делото е прекратено поради недопустимост на предявения иск по чл. 439 ГПК. В жалбата се сочи, че обжалваният акт е незаконосъобразен и неправилен, поради което се прави искане за неговата отмяна. Твърди се, че както в първоначалната искова молба, така в последяващите молби - уточнения ищецът е посочил факти, които са настъпили след приключване на съдебното дирене при постановяване на решението пред съда в Г. Въпреки това съдът е приел, че такива не са посочени, с оглед на което е счел предявения иск за недопустим и е прекратил производството по делото.

Съдът, след като се запозна с жалбата и делото, намира следното:

Депозираната частна жалба е процесуално допустима, доколкото е подадена в срок, от правно-легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, внесена е и дължимата държавна такса. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Производството пред Районен съд-Благоевград е образувано по искова молба от ищеца „Ф.П.Т.“ ООД срещу ответника Н. О. В. с правно основание чл. 439 ГПК, като е направено искане да се признае за установено, че ищецът не дължи суми по образувано изп. производство. В обстоятелствената част на исковата молба се сочи, че е образувано изпълнително дело въз основа на гръцко съдебно решение № 313/2016г. по описа на Окръжен съд Я., Г. по дело № 608/2015г., чието изпълнение е поискано от вискателя по реда на чл. 622а ГПК- пряко изпълнение по реда на Регамент № 1215/2012г. Твърди се, че ищецът, в качеството на длъжник по изп. производство, не дължи сумите по изпълнението, позовавайки се на няколко конкретни факти, както следва: твърди извършено плащане на сумите по изпълнението; това че гръцкият съд не е притежавал юрисдикция да реши спора между страните; представеното пред съдебния изпълнител удостоверение по чл. 53 от Регламент № 1215/2012г. е непълно;

съдебното решение и удостоверението не са преведени точно; налице е прекратяване на гръцкия ЕТ, в полза на когото е издадено решението, след което като възискател по изп. дело неправилно е конституиран ответникът Н. О. В.; изтекла погасителна давност за вземанията за лихви.

Сезираният съд е приел, че исковата молба е нередовна, поради което с разпореждане № 909520/09.12.2020г. е оставена без движение с указания ищецът да посочи факти, които да са настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, както и адрес на ответника.

С допълнителна молба ищецът е направил уточнения единствено по отношение на адреса на ответника.

Предвид на това с ново разпореждане № 90179/11.01.2021г. исковата молба повторно е оставена без движение, като отново е указано на ищеца да изложи факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

В отговор на това ищецът е депозирал нова уточняваща молба, в която сочи, че фактите които са настъпили след приключване на съдебното дирене пред гръцкия съд са узнаването от ищеца на това, че ЕТ Н. О. В. е заличен от гръцкия търговски регистър; решението, въз основа на което е образувано изпълнителното дело е постановено в полза на търговеца, а не на физическото лице. Ето защо неправилно изпълнителният процес е образуван от физическото лице, а не от търговеца. Като втори факт се сочи погасяването по давност на вземанията за законна лихва. Като трети факт липсата на реквизити в издадено удостоверение по чл. 53 от Регламент № 1215/2012г. Соци се, че тези факти, както и изложените в предходните молба са такива, които са настъпили след приключване на производството пред гръцкия съд.

С обжалваното определение районният съд е приел, че искът е недопустим, тъй като ищецът не е изложил факти, които са настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изп. основание и е прекратил производството по делото.

В жалбата се правят оплаквания за неправилност на съдебния акт, иска се неговата отмяна, като се съобразят всички факти и обстоятелства, посочени от ищеца до настоящия момент и във всички подадени молби.

Настоящата съдебна инстанция, след като се запозна с исковата молба и последващите молби-уточнения намира, че действително част от посочените факти са такива, които не са настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издаден изпълнителен лист.

Не са такива плащането на сумите по изпълнението, като се има предвид обстоятелствата поради, които се твърди, че е извършено - не поради дължимостта им, а като причина за завеждане на отрицателните установителни икове и искане за спиране на образуваното изпълнително дело, без внасяне на гаранция.

Не са такива факти и твърдения пороци в превода на съдебното решение и представеното удостоверение, както и възражението, че гръцкият съд не е имал юрисдикцията да реши повдигнатият пред него спор. Пътят за защита с оглед посочените твърдения е друг, а не чрез предявения иск по чл. 439 ГПК.

По отношение на твърдения факт за заличен гръцки търговец същият не е обстоятелство, което да е възникнало след приключване на съдебното дирене. В самата искова молба се сочи, че търговецът е заличен на 06.04.2016г., докато съдебното решение е след тази дата. Обстоятелството кога ищецът е узнал за този факт е ирелевантно за иска по чл. 439 ГПК. Отделно от това видно и от самото решение като страна фигурира ответникът Н. О. В., а не гръцкият ЕТ, каквито са твърденията в исковата молба.

Единственото посоченият факт на изтекла погасителна давност на претенцията за лихва може да се приеме като факт, настъпил след приключване на съдебното дирене в производството пред гръцкия съд. В тази насока съдебният акт в частта, с която е прекратено производството за недължимост на лихвата поради твърдяната изтекла давност е неправилен и като такова ще следва да се отмени и делото в посочената част върнато на първата инстанция за продължаване на съдопроизводствените действия. В останалата част обжалваният акт е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден.

След връщане на делото на районния съд последният следва да прецени дали исковата молба, досежно предявения иск за лихва поради изтекла давност е редовна, доколкото липсват твърдения към кой момент ищецът твърди, че вземането по изпълнителния лист е погасено по давност и считано от кога давността е започнала да тече.

Мотивиран от изложеното по-горе, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 90527/22.01.2021г., постановено по гр. дело № 2538/2020г. по описа на Районен съд - Благоевград, в частта с която е прекратено производството по делото по предявения отрицателен установителен иск по чл. 439 ГПК за недължимост на лихва за забава в размер на 2399, 84 евро за периода 27.11.2015г.-23.11.2020г. поради твърдяна погасителна давност и ВРЪЩА делото в посочената част на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

ПОТВЪРЖДАВА определението в останалата му част.

Определението, в частта с която съдебният акт на първата инстанция е потвърден, подлежи на обжалване пред ВКС в едноседмичен срок от връчването му на ищеца, в останалата част е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____